

Det er prydet med ganske fine linjer i kantene. Ca. 0.8 - 1 cm. bredt.

Beslagrække Geelmåyden no. 1 består af et 3.2 cm. bredt, løvtyndt bronzebaand. Langs begge kanter gaar fine parallelle stribelinjer. Baandet er udfyldt ved 3 rækker runde huller, ca. 0.6 cm. i diameter, omkring hvilke med passer er trukket fine koncentriske cirkler. Gjennem hullene træder stavens mørke baggrund frem. Beslaget er naglet til stavene ved fine bronsesifter, hvoraf et stort antal findes i æske i spandet. Ingen af disse er nyttet. Af hele første række er bare fragmenter paa op til 10 cm. længde bevart.

Beslagrække G. no. 2, hvorfra række no. 4, 6, 8 og 10 kun skiller sig i størrelse, ikke i kvalitet, består af et løvtyndt bronzebe-^{ov}slag, i hvis kanter - baade oven- og neder- - er gjort u-formede indsnit hele veien rundt. Imellemrummene mellem disse er anbragt et hul i række omkret, og omkring hullet cirkler som ved første række. No. 2, 6 og 10 er ca. 3.4 cm. mens no. 4 og 8 bare er 2.6 cm. brede. Alle er meget ufuldstændige og en god del rester ligger uhyttet i æske, da de er for stejre til at bruge. Her er fragmenter paa ca. 15 cm. længde.

Beslagrække no. 3 er af samme art som no. 1. Forskjellen er bare, at mens ^{hullene} de tre rækker huller paa no. 1 er anbragt ret under hverandre, er de paa no. 3 anbragt slik at hullene i midtre række ligger mellem hullene i øvre og nedre række. Dimensioner som paa 1.

Beslagrække no. 5, 7 og 9 er lik no. 1 og 3, bare med to rækker langsgaende huller, som ligger ret under hinanden. 2.4 - 2.8 cm.

Beslagrækkerne no. 11 og 12, er ganske enkelt to jerubaand, - det nederste, no. 12, er 3 cm. bredt, mens no. 11 er 2.5 cm. De har tydelig - som paa Geelmüydeus farvelagte tegning antydet været fortinnet paa overflaten. De har været fastet med nagler, hvis hoder ogsaa har været fortinnet, - nu bare med almindelige skruer.

Fra hvert av spandets fire bæreringsbeslag gaar endvidere vertikalt ned til det 11te beslag et 1.6 cm. bredt fortinnet jernbaand, fastet med litt store nagler med fortinnet hode, og boiet over hvert av de horisontale jernbaand. Ingen av disse er fuldstandige. Kun to er ugentunde anbragt, resten mangler omtrent helt.

I mellomrommene mellom disse vertikale jernbaand, er symmetrisk anbragt fire bronsebaand, hver ett mitt mellom to jernbaand, vertikalt, boiet over hvert av de horisontale jernbaand, 1.1 cm. brede, omret med fire streklinjier.

Bæringene, fire i tallet, er kraftige tykke massive jernringer, ofte formaal fra 7.5 - 9.2 cm. Ringenes tykkelse 0.7 cm. Ringene hænger frit i hvert sit jernbeslag, bestaaende av et jernbaand, 2.2 cm. bredt, boiet om kanten med rikelig rum for ringen, og fastet med jernnagler paa to steder, klinket indvendig. Beslaget gaar 9 cm. ned paa hver side, utvendig og indvendig.

Spandet er ved alle disse beslag et meget kraftig og svart stykke. Det er fremdeles saa sterkt at det kan haandteres saa temmelig som man vil.

Prepareringen av dette spand var ganske omfattende, da den var meget ødelagt. Den er ikke kokt i aluun. Staven er presset i form under dampning, og derefter sat sammen. Det hele er smiut utepaa med

Ad 1903 no 20. 11, 3

I oktober 1926 forelå det løst: endel stykker og bændene og beslagene til denne bütte som ikke er sat på plass ved restaureringen. Desuten endel jernstifter og små messingstifter. Disse blev i oktober 1920 undersøkt av ammannens Forthjof de Larnos som meddelte at overbuntbeslaget (jernringsbeslaget) består av kobber og tin og litt zink ulti = bronze.

27

De bræk gennemtrullede
beslag av kobber og jern
og lidt korn og jern altså
= messing, mens
de øvrige beslag
består av jern

Se brev av
12/10 - 26 i

(Osberg arkivet)

d-e) oplagt i
Mag. Sk. I bylde 2.

Osberg arkiv.

1903 no. 18^b

1903 no. 21.

1904 no. 145.

IV, 4

mattak Rün en gang. Vedlen er
garvstet fortrinlig hård.

Bronsebeslagene er behandlet
med ammoniak, hvorved de har
faat en stork glans.

Paa dette no. laa febr. 1917
opi spandet:

- a) En kvær klintnagle av j.
- b) En tynder do.
- c) En lang spiker af firk. hode.
- d) En krook av j. med træster.
- e) Et stestykke.

XIX. Stort træspand med baand
av træ.

Allerede ved Gustafsons p^{ro}ter.
gravning i august 1903 blev det
fundet en enkelt stav i 3 Stk.
av dette spandet, opt. i Hovedreg.
som 1903 no. 21. Ligeledes høret
hertil det lille fragment 1903 no.
18^b fundet av Rom.

Først ved gravningen i 1904
blev stykket tagt op i sin helhet,
her opfort som 1904 no. 145, og if.
notis av G.G. paa listen fra 1903
av 12/8 er 1903 no. 21 den 7 juni
1906 tagt med til no. 145 og sam-
menpasset med hele spandet.

Spandet laa ved siden av
det rikt beslaatte træspand 1903
no. 20, her XVIII, og ved siden av
1904 no. 146, under takplanken
paa vestsiden av gravkammeret.
Den var da aldeles knust og
odelagt.

Sid dette spandet fandtes ingen
Arbejdstegning, opmaaling eller
anden tegning, heller ikke foto.
Den følgende beskrivelse bygger
alene paa gennemgaaelse av
stykket som det mars 1919 findes
og paa oplysninger av Paul J.

Spandet bestaar af bünd,
staver og baard (gjorder).

XIX: Fraspand

28

a). Bünden er af ek, som bare er tørret og smurt med maffak. Den er krogset ganske meget efter retning tværs af veden. For at faa den til at passe har Johannesen maattet sætte ind et nyt stykke i længderetning af veden midt i. Det er derfor ikke mulig at afgjøre sikkert om bünden har været i ett eller to stykker, det ser dog snarest ud til at den har været sat sammen af to stykker. - Den er rund, ca. 46 cm. i tværsnit og er i kanten svakt skrævt tilskæret. Tykkelsen antagelig ca. 1-1.5 cm.

Bünden er orneret med tre simple let indrissede cirkler paa begge sider. I midten er et syl-ligt rundt hul, oprindelig. Bændens underkant ligger 2.5 cm. over staverens nedre avslutning.

b). Stavene er af en og samme træsort. De er temmelig nøie 49 cm. høje og gennemsnitlig 1.3-1.5 cm. tykke. Paa indersiden nedentil er i hver stav en fald for bünden.

Skov mange staver det oprindelig har været er varskelig at afgjøre sikkert. De var alle sammen - if. P. J. - fuldstændig vridd, flere likevel som "kroketræer", og presset ud ganske uformelig. De maatte derfor bare én for én og i brudstykker dampes og presses, og siden - if. Repareringsprotokollen - smøres. De er ikke aluvoktet. Da sammensætningen af spandet skulde begynde, maatte de sættes ind paa maa og faa, - spandet var overhodet ikke tat op med detaljplaner, og da rekonstruktionen bare gaar ud fra bünden som det eneste sikre maal, blev det siden nødvendigt

Efter bestemmelse af Prof. Dr.
H. H. Gram af træsorten Fir
(1904:145)

Ifølge bestemmelse af Prof. Dr. G. G. Graa,
er båndene af træ 1904: 145^a og ein.⁽²⁾

Tilføielse 1903 no

B. L.

1904 no 145.

a) Ca 73 fragmenter
af træ af nærværende
træspand som ikke
har kunnet sammen-
settes med det øvrige.
Stykkerne består dels
af fragmenter af
staverne, dels af fragmenter
af båndene

Ulyg skrap II Hylle 5

b) To små planknagler
af jern med forholds-
vis store plankplader

Ulyg skrap II Hylle 3

aa hvorefter de er i kantene paa
flere steder, og endelig aa satte ind
en helt ny stav. Det har antagelig
været ca. 12-13 staver, hvoraf
enkelt er ganske smalle, de bredeste
op til 19 cm. brede.

For idethale aa faa spandet
sammen maatte det ogsaa sættes
ind en hel del spikere medens
rest båndene, - hvad det altsaa
oprindelig aldrig har været.

De hele stykker som findes
er udmærkede stykker, fine ved.

c) Baandene, gjordene, er 6
i antal. Heraf ligger de fem
utenpaa, det sjette indvendig.
De er ca. 3 cm. brede, paa ytter-
siden konkave, paa indsiden
rette, 1 cm. tykke. Gjort i ett
stykke hver, af asketræ. Ogsaa
ved dem var konserveringsstil-
standen meget daarlig, hvorfor
de, for idethalet aa kunne
bruges, har maattet brækkes
i stykker for aa faa dem lagt
paa. I bruddene er brugt dextri-
nit. Allikevel er det fuldt klart
hvordan de har været.

Hvert baand har været
skåret af ett eneste stykke
meget breielig træ, og saa langt
at det har gaaet mere end rundt
spandets omkreds en gang.
Baandet er gjort færdig for det
er sat paa, med en diameter,
stor nok til at baandet saavidt
künde drives med paa spandet.
Sammenføiningen af hvert baand
er skedd ved en spiker med
rundt hode, og fra indsiden,
slik at spikerenden som kommer
frem paa ytersiden af baandet
er meiet over en liten skive af
jern tæt indtil baandet.

Men de fem baand er
drevet med omkring spandets
yttre side, - det nederste helt

mede i kanten av stavene, det øverste
 til omkring mündingen, - den ind-
 byrdes afstand ca. 8 cm. - er det
 sjette baandet drevet med indenfor
 overkanten av spandet, naturligvis
 for aa stykke spandet.

Spandets tvermaal over
 mündingen (yttre maal) er 42-45 cm.
 (Oventil) - nedtil ca. 46-48 cm. (do.).

XX. Leks smaa ildepler. Fundet
 av Gustafson i august 1903 mellem
 stavene i den store, fure botten, her
 no. XVIII i lervallingen i gravkammerets
 V. halvdel.

Oplevares i glas med spiritus,
 paast. av Jens Holmboe: Pirris malus,
 (able) Slagenstikket 1903.

1903 no. 22.

Forelobig hos Jens
Holmboe, Bergen.

XXI Liten ose av hvort. Nu fragmen-
 tarisk, men har tydelig været skaaret
 i ett stykke. for aapen, flat og bred
 med et lite haandtak i en kant.
 Diam. ca. 16 cm., dybde ca. 4.5, skaffet
 3.5 cm. fra kanten, men defekt og ridd.
 Er væsentlig i to store brudst. som
 passer sammen paa ett enkelt parti.

Den fandtes, se no. XVIII mellem
 stavene i det rikt beslaatte spandet
 no. XVIII, hvor ogsaa eplene laa.

1903 no. 23. Osebergsalen.
 Efter bestemmelse av Prof. Dr. G. G. Fran-
 er det bjork.

Litt restaur. av mig juni 1921.

XXII. Liten træbotte. Lat sammen av
 diverse staver maa 1919, nemlig folg:

1903 no. 24. En enkelt stav, fundet i
 lervallingen under den store
 messingbotten 1903 no. 20, ogsaa
 i gravkammerets V. halvdel.

1904 no. 30. En næsten hel bünd, fundet
 i indbrudsgangen under den ene
 halvdel av sødelen 1904 no. 28,
 se bl. 1-2 lit. a.

1904 no. 47. En enkelt stav, f. i indbruds-
 gangen, se Sketelig's plan, bl.
 5-6 lit. i.

1904 no. 67. To staver, fundet i indbruds-
 gangen.

1904 no. 168. En bredere og en ganske smal
 flis av en stav, den sidste ikke

1903 no. 24.
 1904 no. 30.
 —"— 47. B.
 —"— 67.
 —"— 168.
 —"— 173.

Osebergsalen.

nyttet i denne botten. Begge optat
i rovt jord ved masten.

1904 no. 173. 4 staver og en liten rest
av bänder, vistnok fundet i
gravkammeret. Paa dette no. i
Hovedregistret har G.G. anført:
deler av en liten botte med
"blaabar i."

Av disse fragmenter fremgaa
tydelig at denne botte har ligget
i gravkammerets vestre halvdel,
der hvor messingbotten og spærret
med askeregjordene blev fundet.
De utvaskte staver er spredt av
gravrovene.

Botten består av bund og
staver, og har desuten oppaa hat
gjorder omkring.

Bänderen er av samme ved
som stavene og har en diam. paa
11 cm., en tykkelse av 0.4 cm. Den
er skratt tilkåret i kanten, og
ellers pent og omhyggelig skåret.
Den er prydet med konsentriske
cirkler baade paa oversiden og under-
siden, to indre nær centrum og
tre ytre.

Stavene er 9 i antal, og
nogenlunde jevnbrede stykker
10.5 cm. høie, og vedentil med
fals for bänderen, ca. 1.2 cm. fra
kanten. Beviset for at stavene
hører sammen er nogen ganske
tavelige, ved en tynd knivspiss
indrisede streker, som gaar
rundt sidene hele veien. De er
meget rjevut og simpelt skåret
og kan knapt kaldes ornament.

Baade bund og staver er
behandlet ved alukoking.

Botten har hat 3 gjorder, men
hvad slags materiale de har
været av kan ikke sies. Jern har
det neppe været, da man vel eller
maatte ha set spor av rust. Vel
 heller ikke bronze, da botten synes
litt for simpelt til det. Svarest
har de da været av træ. Ca. 1 cm.
brede. Efter sporene aa domme
har det været ialfald én oventil

og en nedentil. Mulig ogsaa en tredie
langt nedpaar.

Bottens hoide er stavenes, ca. 105 cm.
og diameteren ovenfor 11, nedentil 12 cm.

Sammensetningen synes aa
vare fuldt sikker. En enkelt stav har
maattet anvendes noget.

De i G.G. liste omtalte blaaber
findes ikke.

XXIII. Et firkanteret brøstykke, antagelig 1903 no. 25.

av firu. Ganske tavelig, med to
epikre i. I den ene ende er det ret
avskåret, i den andre brudd. Det er
tykt og klumpet, 15 cm. langt, 6.5
og 6 cm. tykt. Nu ganske edelagt og
presset sammen, avtryk av kvist etc.

Det er mulig at fragmentet kan
høre til en ring?

Fundet i lervallingen under den
store messingbotten, i gravkammerets
vestre halvdel.

Kort i alu, men er gaat i stkr.

Mag. sk. I hylde 3.

Nu ulig stup II
Hylde 6.

XXIV. a) "Fløitepind" av ek, liten og 1903 no. 26.

paa grund av toring ganske tynd
og fliset. Med fløitepind forståes de
enaa redskaper i fundet, som har
likhet med moderne salepinder,
nedentil tåspidset, i den andre ende
et hul som gaar overfra kanten og
ut i siden - fløitehul. Dette eks. er
defekt i hullet, men er ellers hel.
12.3 cm. lang.

Fundet i lervæggen til grav-
kammeret, høit oppe.

Stykket er bare tørret.

b) Paa dette no. laa ogsaa ved
gjennevgaaelse febr. 1917 et par taug-
stumper og en store defekt spiker
av jern med firkanteret hode. Taug-
stumperne er bare tørret.

28/1-53

Taugstumper utall hel
botanisk undersøkelse / H. Blom

XXV. Hel spade av ek, skaffet bruktet 1903 no. 27.

men alt findes. Lengde 1.14 m.,
derav paa bladet 42 cm. Fyktelsen
av det helt runde, kraftige skaft er

Osebergskalen.

ca. 3.5 cm. Bladet er defekt i den ene siden fra overgang mellem blad og skaft, men helt nedenunder og av bruddet kan utilsvart sluttes at bladet har hatt et utspring for venstre fot. Bevaret bredde av blade 12 cm.

Fundet av Gustafson 10-11 august 1903 i den skaft som han tok op for aa finde agterstavnen.

Skibet.

1903 no. 28.

XXVI. Løkkeklamp i to stkr., med spikerhoder, tatt inde i agterstavnen i en skjøt etsteds, av Gustafson, ved hans gravning 10-11 aug. for aa finde agterstavnen.

Er anvendt i Skibet.

1903 no. 29.

Nogen taugstumper, opplukket i "Kammeret efter Rours gravning". Er allerede anført paa no. XXIV b.

1903 no. 30

Er = 1904 no. 1.

opå en ubt i II, b

Mag. Sk. I hylde 7.	1904 no. 1.	} XXVII. <u>Relingsforsiringer</u> (= brand-) paa forstavnen bakbord.
- - hylde 8	- - 12.	
- - hylde 8	- - 76.	
Mag. Sk. I hylde 7	- - 355.	

XXVII. Relingsforsiringer (= brand-) paa forstavnen bakbord.

Søndag 19 juni 1904, for den egentlige utgravnings begyndelse, fandt Gustafson i den skaft som Darr-Jensen hadde latt ta op for aa finde søndre stavn, en ornamentert planker, som siden har vist sig aa være hele nedre stykke av bakbords brand, her 355. Det nordlige hjørne av denne planken var løst, sier G.G. i Hovedregistret, og har tatt det med som no. 30 paa HR. for 1903, siden op. som no. 1 for 1904. Dette lille stke, 1904 no. 1, er et enkelt lite dyrehode og passer ind til 355.

355 stod paa plass paa bakbords side av forstavnen og er først observert og tatt op i okt. 1904.

Hovedreg. staar paa no. 355, Relingsforsir. Skibbord fortel. Her er samme skrivefeil som ved efterf. no. XXVIII.

I mellemtiden var no. 12 og no. 76 fundet. No. 12, som passer lige indtil no. 355 er taget op i indbrudslaget 14 juli (se dagbogsplanen for den dag). No. 76, avslutningen opad paa branden er fundet 3 august og laa vistnok nedfaldt i forstavnen.

Samlige stykker danner til sammen en nogenstunde hel brand, den heleste som er bevart. Den er ganske vist defekt her og der, men den er bevart i hele sin udstrækning.

Der foreligger en samarbejdet skissemæssig tegning af hele denne brand, udført af huskraft.

Sammenføiningen mellem 355-1 og no. 12 er utilsom. Mellem 12 og 76 er den vist opaa rigtig.

I Sketelig, Osebergfundet vol.

III A. 15 er fig. 7a = no. 76 og fig. 7b lik no. 12. I samme bind s. 16 er fig. 10 altsaa bare en del af den hele brand, nemlig Rün 355+1.

Fil 355+1 er laget jernskinne til montering paa selve skibet. Da plasere hele branden paa skibet vil vistnok ha store vanskeligheder, da selve forstavnen her som følge af gravrovernes hugning er defekt.

Paa foto. av forstavnen, Osebergfundet vol. I s. 51 fig. 31 ses hele 355 paa plads paa skibet.

Stykkerne er alle kotet i alu.

xxviii. Relingsforsiringen paa forstavnen
styrebord.

{ 1904 no. 350
- - 351.

mag. sk. I hylde 5.

I Hovedregistret staar paa de to no. 350 og 351 relingsforsiring "balkbord for". Det er ingersomhelst trol om at dette bare er en skrivefeil av G.G. De eksisterende fragmenter av styrebordsbrand paa forstavnen staar i foto. av stavnen Osebergfundet vol. I s. 51 fig. 31.

Denne brand er ufuldstændigst av de fire brander. Grunden hertil er meget enkelt den at forstavnen her har vaeret hugget istk. av gravroverne.